

[Hasle.]

niveau, ganske kan tiltrædes fra vor Side. Jeg understreger, at vi ønsker ikke at gaa ind i nogen tvangsmæssig Nedsættelse af Renten, og det er sikkert heller ikke det ærede Medlem Hr. Clausagers Mening. Men selve Grundtanken, Misbilligelse af den Regering, der fører en økonomisk Politik som den, denne Regering fører, kan vi tiltræde.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Dagsorden maa vi stemme imod, idet den kræver noget, som er fuldkommen urimeligt efter den Politik, som er ført, og den økonomiske Tilstand, som hersker her i Landet.

Men det morsomste er alligevel det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Dagsorden, der jo ogsaa kan udtrykkes saaledes: Idet Tinget billiger Renteforhøjelsen, udtaler det Ønsket om Rentenedsættelse. Saaledes maa man jo nærmest forstaa det ærede Medlem. Betingelsen for, at denne Dagsorden kunde vinde Tilslutning, maatte i hvert Fald være, at den med et Ord af Paulus fik denne Tilføjelse: Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, og det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.

A. M. Hansen: For et Par Dage siden, ved Behandlingen af Valutaloven i dette høje Ting, udtalte mit Partis Ordfører sig om det Spørgsmaal, der er paa Dagsordenen i Dag, nemlig Spørgsmaalet om Diskontoforhøjelsen, og de Udtalelser, han da fremsatte, kan jeg paa mit Partis Vegne helt og fuldt give Tilslutning til. Vi finder det beklageligt, at en Diskontoforhøjelse nu har vist sig at være nødvendig. Vi har kunnet glæde os over den lave Diskonto, som Nationalbanken har kunnet holde gennem de senere Aar, saaledes at Diskontoen har ligget under 4 pCt. nu i over 4 Aar og i en stor Del af dette Tidsrum har været helt nede paa $2\frac{1}{2}$ og 3 pCt. Naar dette har ladet sig gøre, er Grunden naturligvis den, at der gennem den Valutaordning, vi har, og gennem hele den af Regeringen førte økonomiske Politik er opretholdt en saa sund Betalingsbalance, som Tilfældet er.

Nu er en Diskontoforhøjelse paa $\frac{1}{2}$ pCt., fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pCt., jo ikke nogen opsigtsvækkende stor Forhøjelse. Naar man

tænker paa, hvad de ærede Medlemmer, der har talt herfra, har kunnet svinge sig op til, naar man tænker paa, hvorledes det ærede Medlem Hr. Clausager nylig stod her og beklagede sig over, at Det radikale Venstre og Socialdemokratiet i sin Tid angreb Hr. Neergaard for den høje Diskonto, saa vil jeg heroverfor sige, at det er dog mere forstaaeligt, at der rettedes Angreb dengang, naar man betænker, hvad det var for en høj Diskonto, der var Tale om: over 5 pCt.; i de 4 Aar, fra 1920 til 1924, naaede Diskontoen ingen Gang ned under 5, var kun i et halvt Aar nede paa under 6, og i de tre Aar af de fire var den 7. Dengang var der Tale om en høj Diskonto. Nu staar vi over for en Forhøjelse fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pCt., og saa hører man det ærede Medlem Hr. Clausager tale om demagogisk Politik! Det er ikke for ingenting, at det var det ærede Medlem, der skulde op og gøre Forsøg paa at føre Angrebet her i Dag, naar der skulde angribes for demagogisk Politik.

Jeg mener derfor heller ikke, at der er Grund til at nære saa stor Ængstelse i Anledning af den Forhøjelse, der nu er sket, selv om der ude i Befolkningen forstaaeligt nok kan opstaa Ængstelse for, at denne Forhøjelse er Begyndelsen til en Opgang. Vi haaber imidlertid, at Regeringen saavel som Nationalbanken vil sætte alt ind paa, at yderligere Forhøjelser ikke bliver nødvendige. (*Kristen Amby: Forlanger ikke! — Clausager:* Saa lad det komme i Dagsordenen!). Jeg troede, at de to Medlemmer, der afbryder, vidste — jeg synes, det er blevet sagt fra begge Partiers Side —, at Renten er en Ting, der bevæger sig efter økonomiske Love. Jeg mener derfor, de Herrer skulde være de sidste til af mig at forlange noget, der er i Strid med deres Overbevisning, men dør kan man for øvrigt se, hvor dyb Overbevisningen er hos de Herrer. Nej, jeg udtalte udtrykkeligt, at vi har det Haab, det vil lykkes. Vi er ganske klar over, at der er kun to Veje at gaa, naar Landets økonomiske Ligevægt og vort Pengevæsens Stabilitet skal bevares, og det er enten en Importbegrænsning, der svarer til vor Raadighed over Valuta, eller Anvendelse af banktekniske Midler. Hvis man ikke vil gaa en af disse Veje, maa man gaa en tredje Vej, nemlig at lade Kronen falde. Jeg spørger de Herrer, om det er